

blit, hvor Mindretallet har været saa uberettiget til at beklage sig, som netop det nærværende. Man kan jo ikke negte, at Stillingen er saaledes, at Mindretallet ved Hjælp af en Regjering, som støtter sig til det andet Thing, faar sat mangfoldige af sine Ansøelser igjennem her. Der har aldrig, saa vidt jeg erindrer, været viist saa stor Smødetommen imod nogen Regjering som netop ved Behandlingen af denne Finantslov, og jeg vil særlig nævne 3die Behandling af denne Finantslov. Der er her kommet ikke saa Postere frem, som vare vedtagne af Flertallet i en anden Form ved 2den Behandling, men med Hensyn til hvilke man efter Forhandlinger med Ministeriet — ja, i adskillige Punkter endog efter hemmelige, eller i det Mindste for os Andre meget ubekjendte Forhandlinger — har været imødekommende imod Regjeringen, og jeg tror, at Mindretallet maa slaa sig tiltaals med, at det kan faae sin Villie gjort gjældende, for saa vidt som Regjeringen søger at hævede den. Det var blot denne Bemærkning, jeg vilde tillade mig overfor de efter min Mening ubillige Fordringer, som ere gjorte fra Mindretallets Side. Der er ogsaa et andet Mindretal tilstede her i Salen, hvortil jeg hører, men jeg har aldrig beklaget mig. Jeg har ikke følt mig generet i nogen Henseende. Der har rigtignok fra det andet Mindretals Side, ligesom ogsaa fra Flertallets Side, været megen Misforståelse med mig, men dette har aldrig generet mig. Jeg har nydt al den Ret, jeg som Medlem kan nyde, og den høitærede Formand har efter min Mening viist sig i høi Grad upartist, saa at jeg synes, at der her ikke er Grund for Noget til at klage over Noget. Jeg kan nu i Overigt bedre finde mig i at leve som Mindretal, thi i den Stilling har jeg oprigtig talt levet i de fleste af de Aar, hvori jeg har været i Thinget, og det er jeg altsaa saa øvet i. I Overigt er det jo kun med Hensyn til enkelte Postere, at jeg i den senere Tid har følt det mindre Behagelige ved at være i Mindretal, og navnlig med Hensyn til Alt, hvad der angaar de efter vort Budgets Bestaafenhed uforholdsmæssig store Udgifter til et Forsvarsvæsen, som Alle, selv de Sagkyndige erkjende, ikke kan føre til at frelse Landet. Dette er det eneste Punkt, hvori jeg egentlig staar i Modsetning til Flertallet; i Overigt kan jeg samstemme med det i alle væsentlige Grundansøelser. Men jeg skal ikke beklage mig, og det forekommer mig, at det andet Mindretal, som har beklaget sig, har gjort Uret deri; thi det har i dette Thing nydt en langt større Ret end det nærværende Flertal.

Formanden (Krabbe): Jeg vil bede ærede Medlemmer om at undlade at udtale nogen over Formandens Virksomhed, selv om Dommen maatte være rosende.

Winther: Mit sige, at Formanden er upartist, er ikke nogen Ros.

Formanden (Krabbe): Formanden er i sin Virksomhed et Udtryk for Thinget; under Thingets Forhandlinger kan en Kritik over Formanden, rosende eller dadelende, ikke bringes ind.

Winther: Jeg vil kun sige, at jeg udtalte det blot overfor en Ytring af en Anden, der forekom mig at kunne misforstås, som om man her ikke levede under den fuldstændige Frihed, som man kunde forlange. Det var aldeles ikke min Hensigt at kritisere Formandens Virksomhed i nogenformelt Henseende, og dersom jeg imod min Villie skulde være kommen ind paa et Gebet, som jeg ikke burde være kommen ind paa, saa beder jeg undskyldte. Det er langt fra, at jeg i nogetformelt Punkt vilde berøre den høitærede Formand; jeg vilde kun udtale, at jeg følte, at jeg havde al den Frihed, som jeg kunde forlange, idet den personlige Frihed var fuldstændig hævedt, og derved var det, at jeg kom til at nævne Formanden.

Aufjær: Jeg vil blot gjøre den korte Bemærkning til den ærede sidste Taler, at der er en meget betydelig Forskel paa de to Mindretal, som han sammenstillede; thi et Mindretal, der er i det heldige Tilfælde altid at kunne stemme med Flertallet, befinder sig paa en noget anden Fod end det Mindretal, som er i det Tilfælde, næsten altid at maatte stemme imod Flertallet.

Th. Kruse: Naar jeg før tillod mig en Afbrydelse lige over for det ærede Medlem for Thingets Amts 2den Valgfreds (Sagb), saa var det af Agtelse for det ærede Medlem og ikke af det Modsatte; men det forekommer mig, at hans sidste Udtalelse var noget i Uoverensstemmelse med den første, og dernæst kunde jeg aldrig forudsætte, at det ærede Medlem tænker saaledes om sig selv, at han mener, at Skjøndt han dog undertiden taler hyppig her og længe, skulde der dog ikke findes Noget i hans Foredrag, der kunde betegnes som værdt at optage, eller som Noget, han i det Mindste selv vilde kalde Guldkorn. Men jeg skal af det ærede Medlems egne Udtalelser lade mig veilede i den Henseende, og jeg skal derfor herefter gjøre mig en Motion udenfor, naar det ærede Medlem holder Foredrag, da vi nu af hans egen Mund vide, at der ikke ligger Noget deri.

Ordføreren (Berg): Jeg havde ikke ønsket ved mine første Udtalelser at fremkalde saa mange Vidnesbyrd om den beklagelige Tilstand, hvori Mindretallet her i Salen mener at befinde sig. Jeg er i Grunden gaaet ud fra, at hele Forhandlingen af Finantsloven baade i Udvalget,